Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (desiata komora)

z 5. decembra 2024*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Hospodárska súťaž – Kartely – Článok 101 ods. 1 ZFEÚ – Vertikálne dohody – Obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska následku – Dohoda stanovujúca obmedzenia týkajúce sa záruky na automobily – Povinnosť orgánu na ochranu hospodárskej súťaže preukázať protisúťažné následky – Skutočné následky a potenciálne následky“

Vo veci C-606/23,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd, Lotyšsko) z 2. októbra 2023 a doručený Súdnemu dvoru 4. októbra 2023, ktorý súvisí s konaním:

„Tallinna Kaubamaja Grupp“ AS,

„KIA Auto“ AS

proti

Konkurences padome,

SÚDNY DVOR (desiata komora),

v zložení: predseda desiatej komory D. Gratsias, predseda štvrtej komory I. Jarukaitis a sudca Z. Csehi (spravodajca),

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– „Tallinna Kaubamaja Grupp“ AS a „KIA Auto“ AS, v zastúpení: I. Azanda, advokāte,

– lotyšská vláda, v zastúpení: J. Davidoviča a K. Pommere, splnomocnené zástupkyne,

– španielska vláda, v zastúpení: L. Aguilera Ruiz, splnomocnený zástupca,

* Jazyk konania: lotyština.

– Európska komisia, v zastúpení: P. Berghe, I. Naglis a D. Viros, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 101 ods. 1 ZFEÚ.

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťami „Tallinna Kaubamaja Grupp“ AS a „KIA Auto“ AS na jednej strane a Konkurences padome (Rada pre hospodársku súťaž, Lotyšsko) na druhej strane vo veci pokuty uloženej z dôvodu uzavretia vertikálnej dohody stanovujúcej obmedzenia týkajúce sa záruky na automobily.

Právny rámec

3 Podľa § 11 ods. 1 Konkurences likums (zákon o hospodárskej súťaži) zo 4. októbra 2001 (*Latvijas Vēstnesis*, 2001, č. 151):

„Dohody medzi hospodárskymi subjektmi, ktorých cieľom alebo následkom je vylúčenie, obmedzenie alebo skreslenie hospodárskej súťaže na území Lotyšska, sú zakázané a neplatné od okamihu ich uzatvorenia vrátane dohôd, ktoré sa týkajú:

…

(7) konaní (alebo nekonaní), v dôsledku ktorých je iný hospodársky subjekt nútený opustiť určitý trh alebo ktorými sa kladú prekážky potenciálneho vstupu iného hospodárskeho subjektu na určitý trh.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

4 Kia Auto, spoločnosť založená podľa estónskeho práva, je jediným schváleným dovozcom vozidiel značky KIA do Lotyšska. Táto spoločnosť vyberá a schvaľuje autorizovaných zástupcov, ktorí predávajú vozidlá KIA a opravujú ich v rámci záruky poskytovanej výrobcom alebo dovozcom.

5 Rozhodnutím zo 7. augusta 2014 Rada pre hospodársku súťaž uložila spoločnosti KIA Auto z dôvodu porušenia § 11 ods. 1 bodu 7 zákona o hospodárskej súťaži pokutu vo výške 134 514,43 eura, z čoho 96 150,92 eura bolo spoločne a nerozdielne uložených spoločnosti Tallinna Kaubamaja Grupp, jej materskej spoločnosti.

6 Rada pre hospodársku súťaž sa domnievala, že KIA Auto, ako dovozca schválený výrobcom automobilov značky KIA, ako aj autorizovaní predajcovia a opravovne vozidiel značky KIA (ďalej len „schválení zástupcovia“) sa dohodli na podmienkach záruky, ktoré zaväzujú alebo nabádajú majiteľov vozidiel, aby pre pokračovanie vo využívaní záruky na auto, počas záručnej doby,

vykonávali u uvedených schválených zástupcov všetky pravidelné servisné prehliadky stanovené výrobcom KIA a opravy, na ktoré sa nevzťahuje záruka, ako aj používali pôvodné náhradné diely KIA pri pravidelných servisných prehliadkach a opravách vykonaných počas záručnej doby.

7 Rada pre hospodársku súťaž tak konštatovala existenciu vertikálnej dohody o záručných podmienkach v rámci siete KIA, dohody, ktorá na jednej strane bránila nezávislým nezáručným opravovniam v prístupe na lotyšský trh opravárenských služieb počas záručnej lehoty a na druhej strane nezávislým výrobcom náhradných dielov v prístupe na trh distribúcie uvedených dielov v Lotyšsku a obmedzovala hospodársku súťaž medzi distribútormi náhradných dielov.

8 Rada pre hospodársku súťaž kvalifikovala konštatovanú dohodu ako obmedzujúcu hospodársku súťaž z hľadiska následku, pričom v tejto súvislosti zdôraznila, že uplatniteľná úroveň dokazovania nevyžaduje preukázanie skutočných následkov. Podľa Rady pre hospodársku súťaž totiž negatívne následky na hospodársku súťaž vyplývajú zo samotnej povahy obmedzujúcich ustanovení a nie je potrebné preukázať následky, ktoré skutočne nastali.

9 Žalobkyne vo veci samej podali proti rozhodnutiu, ktorým im bola uložená pokuta, žalobu na Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd, Lotyšsko), vnútroštátny súd predkladajúci návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý uvedenú žalobu zamietol rozsudkom z 10. marca 2017.

10 Žalobkyne vo veci samej podali kasačný opravný prostriedok na Senāta Administratīvo lietu departaments (Najvyšší súd, správne kolégium, Lotyšsko), ktorý zrušil rozsudok Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd) z 22. decembra 2021 a vrátil vec tomuto súdu na nové rozhodnutie.

11 Senāta Administratīvo lietu departaments (Najvyšší súd, správne kolégium) dospel k záveru, že vnútroštátny súd pri skúmaní, či rozhodnutie o uložení pokuty správne viedlo k záveru, že dohoda bola zakázaná z dôvodu svojich následkov, vychádzal z nesprávnych hodnotiacich kritérií vzhľadom na kritériá, ktoré treba zohľadniť v prípade obmedzujúcich následkov. Za týchto podmienok Najvyšší súd rozhodol, že vnútroštátny súd predkladajúci návrh na začatie prejudiciálneho konania nemohol správne posúdiť, či toto rozhodnutie bolo dostatočne odôvodnené.

12 Vnútroštátny súd predkladajúci návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý sa opiera o doplňujúce pripomienky predložené Radou pre hospodársku súťaž v nadväznosti na rozsudok Najvyššieho súdu, poznamenáva, že závery vyplývajúce z tohto rozsudku sa podstatne odlišujú od záverov uvedených v judikatúre Súdneho dvora, takže obsah obmedzenia hospodárskej súťaže z hľadiska následku a úroveň dokazovania, ktorá z neho vyplýva, nemožno považovať za zjavné. Vnútroštátny súd preto považuje za potrebné obrátiť sa na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania s cieľom objasniť otázky týkajúce sa preukázania kartelových dohôd z hľadiska následku.

13 Konkrétne, ako vyplýva z pripomienok Rady pre hospodársku súťaž, na účely uplatnenia a výkladu článku 101 ZFEÚ, a teda aj článku 11 zákona o hospodárskej súťaži, treba zvoliť podobný prístup aký zaujal Všeobecný súd Európskej únie v rozsudku z 10. novembra 2021, Google a Alphabet/Komisia (Google Shopping) (T-612/17, EU:T:2021:763), ktorý sa týkal porušenia článku 102 ZFEÚ. Všeobecný súd v tomto rozsudku konštatoval, že Európska komisia nie je povinná preukázať, že skutočne nastali možné dôsledky vylúčenia alebo obmedzenia hospodárskej súťaže, ale stačí, aby preukázala existenciu potenciálnych následkov. Z uvedeného rozsudku tak

vyplýva, že pri posudzovaní účinkov dohody na hospodársku súťaž nie je potrebné redukovať všetky relevantné okolnosti prejednávanej veci na konštatovanie špecifických a merateľných negatívnych účinkov na hospodársku súťaž, pretože takýto prístup *de facto* vylučuje možnosť dotknutého orgánu hospodárskej súťaže ukončiť obmedzenia hospodárskej súťaže, ktoré ešte nevyvolali materiálne identifikovateľné negatívne účinky.

14 Za týchto podmienok Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má orgán na ochranu hospodárskej súťaže v súlade s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ povinnosť preukázať existenciu skutočných a konkrétnych obmedzujúcich účinkov na hospodársku súťaž (*actual/real restrictive effects on competition*) na účely posúdenia zakázanej dohody, ktorá stanovuje obmedzenia týkajúce sa záruky na automobily, ktoré zaväzujú alebo nabádajú vlastníkov automobilov vykonávať opravu a údržbu automobilu len u autorizovaných zástupcov výrobcu automobilu, a používať pri pravidelnej údržbe originálne náhradné diely tohto výrobcu, aby záruka na automobil zostala platná?

2. Je na účely posúdenia dohody uvedenej v prvej prejudiciálnej otázke podľa článku 101 ods. 1 ZFEÚ postačujúce, aby orgán na ochranu hospodárskej súťaže preukázal len existenciu potenciálnych obmedzujúcich účinkov na hospodársku súťaž (*potential restrictive effects on competition*)?“

O právomoci Súdneho dvora

15 Vnútroštátny súd poznamenáva, že uplatnenie § 11 ods. 1 zákona o hospodárskej súťaži by nemalo byť odlišné od uplatnenia článku 101 ods. 1 ZFEÚ, pretože tieto dve ustanovenia stanovujú v podstate analogický právny rámec. V dôsledku toho treba zohľadniť úvahy Súdneho dvora, pokiaľ ide o uplatnenie článku 101 ods. 1 ZFEÚ.

16 V súlade s ustálenou judikatúrou v rámci spolupráce medzi Súdnym dvorom a vnútroštátnymi súdmi zakotvenej v článku 267 ZFEÚ prináleží iba vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor a ktorý nesie zodpovednosť za následné súdne rozhodnutie, aby so zreteľom na osobitosti prípadu posúdil tak potrebu rozhodnutia v prejudiciálnom konaní na účely prijatia svojho rozsudku, ako aj relevantnosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Preto, pokiaľ sa položené otázky týkajú výkladu práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť (rozsudok z 18. novembra 2021, Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, bod 42, ako aj citovaná judikatúra).

17 Rovnako je však s ustálenou judikatúrou v súlade, že Súdnemu dvoru prináleží preskúmať podmienky, za akých sa vnútroštátny súd naň obrátil, s cieľom preveriť svoju vlastnú právomoc (rozsudok z 18. novembra 2021, Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, bod 43 a citovaná judikatúra).

18 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že Súdny dvor už mnohokrát vyhlásil, že má právomoc rozhodovať o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania týkajúcich sa ustanovení práva Únie v situáciách, v ktorých sa skutkový stav vo veci samej nachádzal mimo rozsahu priamej pôsobnosti tohto práva, pokiaľ sa uvedené ustanovenia stali uplatniteľné prostredníctvom

vnútroštátneho právneho poriadku, ktorý prispôsobil riešenia výlučne vnútroštátnych situácií riešeniam upraveným právom Únie (rozsudok z 18. novembra 2021, Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, bod 44 a citovaná judikatúra).

19 Takáto právomoc je odôvodnená zjavným záujmom právneho poriadku Únie na tom, aby sa s cieľom zabrániť budúcim rozdielnym výkladom ustanovenia prevzaté z práva Únie vykladali jednotným spôsobom (rozsudok z 13. októbra 2022, Baltijas Starptautiskā Akadēmija a Stockholm School of Economics in Riga, C-164/21 a C-318/21, EU:C:2022:785, bod 35, ako aj citovaná judikatúra).

20 V prejednávanej veci z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že § 11 ods. 1 zákona o hospodárskej súťaži stanovuje právny rámec totožný s právnym rámcom stanoveným v článku 101 ods. 1 ZFEÚ a že uvedený § 11 ods. 1 sa v lotyšskom právnom poriadku vykladá rovnako ako článok 101 ods. 1 ZFEÚ. Okrem toho treba pripomenúť, že Súdny dvor už vyhlásil, že má právomoc rozhodovať o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania týkajúcich sa výkladu článku 101 ods. 1 ZFEÚ v situáciách, v ktorých sa § 11 ods. 1 zákona o hospodárskej súťaži uplatnil bez ohľadu na to, či existoval vplyv na obchod medzi členskými štátmi (pozri v tomto zmysle rozsudok z 18. novembra 2021, Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, bod 47 a citovanú judikatúru).

21 Z toho vyplýva, že Súdny dvor má v prejednávanej veci právomoc rozhodovať o otázkach týkajúcich sa výkladu článku 101 ods. 1 ZFEÚ.

O prejudiciálnych otázkach

22 Týmito otázkami, ktoré treba preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 101 ods. 1 ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že ukladá orgánu hospodárskej súťaže členského štátu, ktorý skúma, či dohodu stanovujúcu obmedzenia záruky na automobily, ktoré zaväzujú alebo nabádajú majiteľov automobilov k ich oprave a údržbe iba u schválených zástupcov výrobcu automobilov, ako aj k používaniu originálnych náhradných dielov výrobcu automobilov na pravidelnú údržbu s cieľom, aby záruka na automobily zostala platná, možno kvalifikovať ako obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska následku v zmysle tohto ustanovenia, preukázať existenciu konkrétnych a skutočných obmedzujúcich následkov na hospodársku súťaž, alebo či stačí preukázať existenciu potenciálnych obmedzujúcich následkov na hospodársku súťaž.

23 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 101 ods. 1 ZFEÚ sú všetky dohody medzi podnikmi, rozhodnutia združení podnikateľov a zosúladené postupy, ktoré môžu ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi a ktoré majú za cieľ alebo následok vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže v rámci vnútorného trhu, zakázané ako nezlučiteľné s vnútorným trhom.

24 Na to, aby bolo možné v danom prípade dospieť k záveru, že dohoda, rozhodnutie združenia podnikov alebo zosúladený postup patria do pôsobnosti zákazu stanoveného v článku 101 ods. 1 ZFEÚ, je potrebné v súlade so samotným znením tohto ustanovenia preukázať, že toto správanie má buď za cieľ alebo za následok vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže (rozsudok z 21. decembra 2023, International Skating Union/Komisia, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, bod 98 a citovaná judikatúra).

25 Na tento účel treba najprv preskúmať cieľ predmetného správania. Ak sa na konci tohto preskúmania zistí, že správanie má protisúťažný cieľ, nie je potrebné skúmať jeho vplyv na hospodársku súťaž. Tento vplyv treba následne preskúmať len za predpokladu, že toto správanie nemožno považovať za správanie s protisúťažným cieľom (rozsudok z 21. decembra 2023, International Skating Union/Komisia, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, bod 99 a citovaná judikatúra).

26 Preskúmanie, ktoré treba vykonať, sa líši v závislosti od toho, či sa týka otázky, či je „cieľom“ alebo „následkom“ predmetného správania vylučovanie, obmedzovanie alebo skresľovanie hospodárskej súťaže, pričom každý z týchto dvoch pojmov podlieha odlišnému právnemu a dôkaznému režimu (rozsudok z 21. decembra 2023, International Skating Union/Komisia, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, bod 100 a citovaná judikatúra).

27 V prejednávanej veci vnútroštátny súd, ktorý vychádza z predpokladu, ktorého dôvodnosť mu prináleží overiť, že cieľom dohody, o ktorú ide vo veci samej, nie je obmedziť hospodársku súťaž, uvádza, že mu prináleží posúdiť, či má táto dohoda protisúťažný následok.

28 V tejto súvislosti z ustálenej judikatúry vyplýva, že pojem správanie s protisúťažnými „následkami“ zahŕňa každé správanie, ktoré nemožno považovať za správanie s protisúťažným „cieľom“, pokiaľ sa preukáže, že skutočným alebo potenciálnym účinkom tohto správania je vylúčenie, obmedzenie alebo skreslenie hospodárskej súťaže citeľným spôsobom (rozsudok z 21. decembra 2023, International Skating Union/Komisia, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, bod 109 a citovaná judikatúra).

29 Na tento účel je potrebné preskúmať hospodársku súťaž v konkrétnom kontexte, v ktorom by sa odohrávala v prípade neexistencie predmetnej dohody, rozhodnutia združenia podnikov alebo zosúladeného postupu (rozsudky z 18. novembra 2021, Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, bod 74, ako aj z 21. decembra 2023, International Skating Union/Komisia, C-124/21 P, EU:C:2023:1012, bod 110 a citovaná judikatúra), pričom treba definovať trh alebo trhy, na ktorých má toto správanie vyvolať následky, a následne kvalifikovať tieto následky, či už skutočné alebo potenciálne. Toto preskúmanie samo osebe zahŕňa zohľadnenie všetkých relevantných okolností.

30 Posúdenie následkov dohody medzi podnikmi z hľadiska článku 101 ZFEÚ teda zahŕňa nutnosť vziať do úvahy konkrétny rámec, do ktorého táto dohoda patrí, najmä hospodársky a právny kontext, v ktorom pôsobia dotknuté podniky, povahu dotknutých tovarov alebo služieb, ako aj skutočné podmienky fungovania a štruktúry daného trhu alebo trhov. Z toho vyplýva, že kontrafaktuálny scenár, vychádzajúci z neexistencie uvedenej dohody, musí byť realistický a hodnoverný (rozsudok z 27. júna 2024, Komisia/Servier a i., C-176/19 P, EU:C:2024:549, bod 341, ako aj citovaná judikatúra).

31 V tejto súvislosti Súdny dvor už mal príležitosť spresniť, že účelom vytvorenia kontrafaktuálneho scenára je preukázať skutočné možnosti správania hospodárskych subjektov v prípade neexistencie dotknutej dohody a určiť tak pravdepodobné fungovanie trhu, ako aj jeho štruktúry v prípade neexistencie tejto dohody [rozsudky z 30. januára 2020, Generics (UK) a i., C-307/18, EU:C:2020:52, bod 120, ako aj z 18. novembra 2021, Visma Enterprise, C-306/20, EU:C:2021:935, bod 76].

32 Realistická a zároveň hodnoverná povaha kontrafaktuálneho scenára však nespochybňuje možnosť zohľadniť čisto potenciálne následky dohody medzi podnikmi pri zisťovaní, či predstavuje obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska následku. V tejto súvislosti Súdny dvor

najmä rozhodol, že konštatovanie, že ak bola dohoda medzi podnikmi vykonaná, nemožno pri posúdení jej následkov obmedzujúcich hospodársku súťaž zohľadniť potenciálne následky tejto dohody, je v rozpore s charakteristikami kontrafaktuálnej metódy, ktorá je vlastná posúdeniu obmedzenia hospodárskej súťaže z hľadiska následku, ako aj s judikatúrou, podľa ktorej následky obmedzujúce hospodársku súťaž môžu byť tak skutočné, ako aj potenciálne, ale musia byť dostatočne citeľné (pozri v tomto zmysle rozsudok z 27. júna 2024, Komisia/Servier a i., C-176/19 P, EU:C:2024:549, body 345 až 353).

33 Po primeranom preskúmaní fungovania hospodárskej súťaže v rámci, v ktorom by skutočne fungovala v prípade neexistencie predmetnej dohody, je teda postačujúce konštatovať potenciálne obmedzujúce následky na hospodársku súťaž, ktoré sú dostatočne citeľné (pozri v tomto zmysle rozsudky z 28. mája 1998, Deere/Komisia, C-7/95 P, EU:C:1998:256, body 77 a 78, ako aj z 28. mája 1998, New Holland Ford/Komisia, C-8/95 P, EU:C:1998:257, body 91 a 92).

34 Za týchto podmienok prináleží vnútroštátnemu súdu, aby posúdil, či Rada pre hospodársku súťaž správne preskúmala spôsob, akým by hospodárska súťaž fungovala v skutočnom rámci, v ktorom by sa uskutočňovala v prípade neexistencie následkov predmetnej dohody, a to vymedzením trhov, na ktorých táto dohoda vyvoláva následky, a identifikovaním týchto citeľných následkov, či už skutočných alebo potenciálnych.

35 Okrem toho Súdny dvor v bodoch 65 a 66 rozsudku zo 6. októbra 2015, Post Danmark (C-23/14, EU:C:2015:651), rozhodol, že na preukázanie zneužívajúcej povahy praktiky skúmanej z hľadiska článku 82 ES (teraz článok 102 ZFEÚ) musí na trhu existovať jej protisúťažný účinok, ale nemusí byť nevyhnutne konkrétny, pretože stačí aj preukázanie potenciálneho protisúťažného účinku, ktorý môže vytlačiť prinajmenšom rovnako efektívnych konkurentov, ako je podnik v dominantnom postavení.

36 Výklad článku 101 ZFEÚ, ako ho prijala judikatúra citovaná v bodoch 28 a 33 tohto rozsudku, podľa ktorého stačí preukázať existenciu potenciálnych protisúťažných následkov, najmä následkov, ktoré môžu brániť vstupu potenciálnych konkurentov na trh, zodpovedá výkladu článku 102 ZFEÚ uvedenému v judikatúre citovanej v predchádzajúcom bode tohto rozsudku.

37 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prejudiciálne otázky odpovedať tak, že článok 101 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že neukladá orgánu hospodárskej súťaže členského štátu, ktorý skúma, či dohodu stanovujúcu obmedzenia záruky na automobily, ktoré zaväzujú alebo nabádajú majiteľov automobilov k ich oprave a údržbe iba u schválených zástupcov výrobcu automobilov, ako aj k používaniu originálnych náhradných dielov výrobcu automobilov na pravidelnú údržbu s cieľom, aby záruka na automobily zostala platná, možno kvalifikovať ako obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska následku v zmysle tohto ustanovenia, preukázať existenciu konkrétnych a skutočných obmedzujúcich následkov na hospodársku súťaž. Stačí, aby tento orgán v súlade s uvedeným ustanovením preukázal existenciu potenciálnych obmedzujúcich následkov na hospodársku súťaž pod podmienkou, že sú dostatočne citeľné.

O trovách

38 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (desiata komora) rozhodol takto:

Článok 101 ods. 1 ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že neukladá orgánu hospodárskej súťaže členského štátu, ktorý skúma, či dohodu stanovujúcu obmedzenia záruky na automobily, ktoré zaväzujú alebo nabádajú majiteľov automobilov k ich oprave a údržbe iba u schválených zástupcov výrobcu automobilov, ako aj k používaniu originálnych náhradných dielov výrobcu automobilov na pravidelnú údržbu s cieľom, aby záruka na automobily zostala platná, možno kvalifikovať ako obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska následku v zmysle tohto ustanovenia, preukázať existenciu konkrétnych a skutočných obmedzujúcich následkov na hospodársku súťaž. Stačí, aby tento orgán v súlade s uvedeným ustanovením preukázal existenciu potenciálnych obmedzujúcich následkov na hospodársku súťaž pod podmienkou, že sú dostatočne citeľné.

Podpisy